

Ἄδελφοί μου,

Ἔτωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐκαὶ ἄλλοι τόσον πολλή ἀνάγκη νὰ δοῦμεν τὸν ΘΕΟΝ, μέσα μας, γύρω μας, παντοῦ, μέσα μας κυρίως.

Ποτέ ὁ ΘΕΟΣ δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε. Ἡμεῖς ἔχομεν ἐγκαταλείψει τὸν ΘΕΟΝ καὶ ὅταν λέγω ἡμεῖς, ἐννοῶ, τὸν ἑαυτοῦ προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν μὲ κέντρον τοῦ τὸν ἀτομικὸ ἐγώισμὸς, μιὰ τοποχρονικὴν ψευδαίσθησιν, ἕναν ἕλος ἐπιθυμιῶν καὶ ἀφρόνων σκέψεων, τοποχρονικῶν προσηλώσεων καὶ στενοκαρδῶν ἀντιλήψεων.

Ἐῖχαμεν πεῖ σ' ἕναν μάθημα ὅτι αἰτία ὄλων τῶν δεινῶν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἐγώισμὸς.

Ὅμως τί εἶναι αὐτὸς ὁ ἐγώισμὸς; Γιατί μπορεῖ αὐτὸς ὁ ἐγώισμὸς ποῦ εἶναι ἡ ἴδια ἡ προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου, ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσιν τοῦ ἀνθρώπου, νὰ παρουσιάζεται σὰν ἄγγελος φωτὸς καὶ ὡστόσο νὰ εἶναι ὁ χειρότερος δαίμων, νὰ εἶναι ὁ δαίμων ποῦ παρουσιάζεται σὰν ἄγγελος φωτὸς. Μπορεῖ νὰ παρουσιάζεται σὰν ὀρθολογισμὸς ἐντὸς τοποχρονικῶν καὶ ἐγώιστικῶν πλαισίων, ὡστόσο ὅταν τὸν δῆ κανένας πρὸ πλατεῖα ἀντιλαμβάνεται ὅτι κάθε ἄλλον εἶναι παρὰ λογικῆ, ἴσως νὰ εἶναι ἐγώιστικὸς παραλογισμὸς.

Κάθε προσήλωσις σὲ μιὰν ἔμμονὴν ἰδέαν, εἴτε ἡ ἔμμονη ἰδέα αὐτὴ παρουσιάζεται σὰν ἀρετὴ, κάθε προσήλωσις σὲ προσωπικότηταν ἀνθρώπου εἶναι κακὸ, οἰουδήποτε ἀνθρώπου καὶ οἰασδήποτε ἰδέας τοποχρονικῆς καταστάσεως. Προσέξτε στὸ σημεῖον αὐτό.

Κάθε ἀνθρώπος σ' ὄλες τὲς ἐποχὲς σ' ὄλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου βλέποντας μὲ τοὺς φακοὺς τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσέως του καὶ τῆς ἀντιλήψεός του, καταστάσεις, ἐπιθυμίες, σκέψεις του τὲς εὕρισκε ἀρκετὰ λογικῆς, καὶ εὕρισκε ὅτι εἶχε δίκαιο ἔστω καὶ ἂν στὴν ἐφαρμογὴν τῶν λογικῶν δι' αὐτὸν σκέψεων καὶ ἐπιθυμιῶν γίνονταν πολὺ ἄδικος, κακὸς, παράφρων. Οὐδεὶς ποτέ δικτάτωρ πίστεψεν ὅτι εἶχεν ἄδικον καὶ πάντοτε εἶχεν ἀρκετὰς δικαιολογίας εἰς τὸ νὰ δικτατορεύῃ. Ποτέ κανεὶς κακὸς ἀνθρώπος, τρόπος τοῦ λέγειν, ἀφρων θὰ ἔλεγα παρὰ κακὸς, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἕνα σωρὸν δικαιολογίας καὶ εἶναι εὐφύης νὰ μᾶς τὲς παρουσιάσῃ τόσον ὡρετὰ ποῦ νὰ τοῦ βροῦμεν καὶ δίκαιον ἀκόμη, τοποχρονικῶς ὀμιλῶ, ἀπὸ τὴν ἀποψιν τὴν ἰδικὴν του καὶ ὡστόσο, τόσον τὰ ἐλατήρια του ὅσον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πράξεων του νὰ εἶναι πολὺ καταστρεπτικὰ, πολὺ κακὰ. Αὐτὸ θὰ βροῦμεν ἂν μελετήσωμεν γύρω μας καταστάσεις καὶ τὰς ἀποψεις ἀνθρώπων, θὰ βροῦμεν μέσα σ' αὐτὰ ἀρκετὰς σατανικῆς δικαιολογίας ποῦ νὰ φαίνονται ἀληθοφανεῖς, ὡστόσο τοποχρονικῆς θὰ ἔλεγα κακίης.

Ὁ ἔρευνητὴς τῆς ἀληθείας δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τοποχρονικῆς καταστάσεις καὶ ἐρευνᾷ ψυχραῖμα καὶ λογικὰ, καὶ, ὅταν λέγω λογικὰ δὲν ἐννοῶ τὴν λογικὴν ποῦ μεταχειρίζονται σὰν δικαιολογία διὰ τὲς πράξεις των καὶ τοὺς σκοποὺς των οἱ ἀνθρώποι γύρω του σὲ τοποχρονικῆς καταστάσεις, ἀλλὰ μιὰ λογικὴ ἡ ὅποια νὰ εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια, ἀναλλοίωτος, ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὸν χώρον. Αὕτη εἶναι ἡ λογικὴ διὰ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας. Ποτέ ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας δὲν προσηλώνεται σὲ πρόσωπα καὶ καταστάσεις, πατριωτισμοὺς μὲ αἵματα, βία, διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ εὐτελεῖς σκοποὺς καὶ ἐγώιστικῆς, καθαρῶς ἐγώιστικῆς ἐπιδιώξεις.

Κάθε μορφή βίας εἶναι κακὸ. Ἡ ἄμυνα εἶναι ἕνα ἀναγκαῖον κακὸ, πάλιν τοποθετεῖται εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐννοίας τοῦ κακοῦ, ὡστόσο, ἡ ἄμυνα εἶναι μιὰ δικαιολογία, διότι ἔχει ὁ κάθε ἀνθρώπος καθῆκον, πρῶτον καθῆκον, νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτοῦ του ὡς ὑλικὸν σῶμα Ναὸν τοῦ Θεοῦ ποῦ τοῦ ἐδόθη καὶ ἐκτίσθη διὰ κάποιον ἀνώτερον σκοπὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος καὶ ἔχει δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ τὸ ὑπερασπίσῃ, τὸ ὑλικὸν του σῶμα. Καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἀγαπημένα του πρόσωπα ἀπὸ τὴν ἀνοησίαν, δὲν λέγω κακίαν, ἀφρόνων γύρω του οἱ ὅποιοι θὰ εἶχαν, λέγω τὴν ἀνοησίαν καὶ τὴν διαθέσιν νὰ προξενήσουν τὸ ὑπέρτατο κακὸ, δηλαδὴ τὸν θάνατον εἰς τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα τῶν ἡγαπημένων του, τῶν οἰκείων του, τῶν ἰδικῶν του προσώπων κατ' ἀρχὴν, τῶν συνανθρώπων του καὶ αὐτὸ καθῆκον, τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπερασπίστων.

Τώρα αντιλαμβάνεσθε τί έννοώ μέ τήν άμυναν πού έχει ώς δικαιολογίαν τό δικαίον. Ποτέ όμως επίθεσις προς κατάκτησιν ξένης περιουσίας, τόπον ή μέ άπώτερον σκοπόν τήν ύποδούλωσιν ανθρώπων, δέν έχει δικαιολογίαν. Αυτό είναι πλέον καθαρόν.

Σεις τώρα δικαίωμα έχετε νά άμύνεσθε καί έχετε τήν βοήθεια καί εύλογίαν όλων των Δυνάμεων αί οποίται φροντίζουν καί για τά ύλικά σας σώματα καί ούς τούς ίδιους ώς προσωπικότητας αύτοεπιγνώσεις καί ούς άγαπούν.

Ώστε, καθήκον έχετε νά άμυνθήτε για τούς έαυτούς σας, τούς ήγαπημένους σας, τούς συναθρώπους σας, τόν πλησίον σας, τόν τόπον σας καί έχετε τήν εύλογίαν των Διδασκάλων.

Επιμένω καί λέγω ότι ο είσβολεύς δέν θά μείνη στό τόπον σας για πολύ. Όμως προς ΘΕΟΥ ώς Έλληνες Κύπριοι ήρεμήσθε. Θα πρέπη τά πάθη νά ήρεμήσουν. Έσείς είς τούς οίκελους σας, τούς φίλους σας, τό περιβάλλον σας, θα επίδράσετε όσον μπορείτε νά παύση ή άνόγη αύτή, θα έλεγα, επίδρασις διαμάχης. Ουδέίς έχει δικαίον, προσέξετε, πού έξάπτει μίση, αντιπάθεια καί διαμάχη μεταξύ άδελφών Έλλήνων. Καί ή διαμάχη είναι κατάρα καί είναι, ήτο, εύχομαι καί νά μήν είναι ή κατάρα πού νά κρατή τόν είσβολέα για πολύ καιρό από πάνω σας. Σεις οί ίδιοι έχετε φέρει τόν Τουρκόκον στην Νήσον σας μέ τήν συμπεριφοράν σας. Θα μείνη τόσον όσον τόν κρατούν εδώ οί άμαρτίες σας. Σκεφθήτε τί έννοώ μέ αυτό.

Ήρεμήσθε, άγαπήσθε ο ένας τόν άλλον διά νά φύγη ο έχθρός. Άγαπήστε τον καί εκείνον διά νά φύγη χωρίς νά αισθάνεται ότι είναι έχθρός σας. Αυτό όμως είναι για άργότερα.

Τώρα προς τό παρόν ώς πρώτιστον καθήκον είναι νά στείλετε άγάπην, τό λευκό-ρόζι φώς τής άγάπης καί τόν διακαή πόθον, διακαή πόθον νά άγαπήση ο ένας Έλλην Κύπριος τόν άλλον Έλληνα Κύπριον σάν άδελφόν του διότι είναι άδελφός του.

"Στώμεν καλώς έν ΚΥΠΙΩ πάντοτε".

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ερώτησις: Έάν είς τήν προσπάθειάν μας νά υπερασπίσωμεν έαυτούς φονεύσωμεν δέν θά είναι άμαρτία;

Διδάσκαλος: Όχι. Άσφαλώς όχι. Στην άμυναν όμως, όχι επίθεσιν. Είναι ένα άναγκαϊον κακό.

Ερώτησις: Αυτοί πού είναι έγκλωβισμένοι, θα μπορέσουν νά έλθουν;

Διδάσκαλος: Αί Δυνάμεις πονοϋν για αυτούς καί φροντίζουν κιό πολύ από αυτούς ποψ όνομάζονται γονεΐς των καί ήγαπημένοι των. Όλοι δοκιμάζεσθε μέ τόν έναν τρόπον ή τόν άλλον. Οί πιό πολλοί μπορεί νά πήτε, έγω τί έχω φταίσει καί ίσως νά αισθανθήτε ότι πραγματικά σεΐς δέν έχετε φταίσει για νά ύποφέρετε όσον ύποφέρετε. Συμφωνώ. Όμως, "Άλλήλων τά βάρη βαστάζομεν", καί έχοντας ύπόψιν σας αυτό πρέπει νά νοιώσετε χαράν ότι τέλος πάντων έπωμίζεσθε βάρος άδελφών σας πού αν είχαν όλον τό δικό τους βάρος θα ήταν δυσβάστακτον για τούς ώμους των, καί ίσως τό βάρος αυτό νά είναι καί ήγαπημένων σας προσώπων καί εύλογημένοι οί ώμοι οί οποίτοι έπωμίζονται τόν σταυρόν των άλλων.

Έχω ύπόψιν μου τόν Πολύ Ηγαπημένον πού έχει έπωμισθή τόν σταυρόν τής Άνθρωπότητος. Ευσταυρωθήτε μέ τόν ΚΥΡΙΟΝ για τήν κοινήν άνάστασιν.

Ερώτησις: Αυτή είναι μιá περίοδος πού πρέπει νά κατακαύση κάρμα παλαιόν, αντιλαμβάνομαι, ίδίως οί δύο Έπαρχίες Κερύνειας καί Άμμοχώστου καί μερικώς ή Λευκωσία;

Διδάσκαλος: Γιατί νά μη ίδωμεν ύλόκληρον τήν Κύπρον σάν ένα σύνολον. Ναί τό βόρειον μέρος δέν θα πώ ότι ήτο κιό άμαρτωλόν, θα πώ ότι κιό πολλοί άφρονες κατοικοϋσαν εκεί, άς τό θέσωμεν ούτω πως.

Γήϊνος Διδάσκαλος: Πατήρ Γιοχανάν ἐγώ ἔχω μιάν ἐρώτησιν. Κοῦ ἐδόθη ἡ ἄδεια σέ ὠρι-
σμένες περιπτώσεις νά δράσω καί εὐχαριστῶ πολύ, καί ἔδρασα τήν ὥραν ποῦ πιστεῦα
ὅτι ἔπρεπε νά δράσω. Ἄλλά, ὠρισμένες περιπτώσεις ποῦ πιστεῦα ὅτι ἔπρεπε νά δράσω
καί ἴσως τά πράγματα νά ἦταν πολὺ διαφορετικά τώρα, εὔρισκα καρμικῶς τά χέρια μου
δεμένα. Μποροῦσα νά τά ξεδέσω καί νά κτυπήσω. Στό μέλλον ἔχω αὐτό τό δικαίωμα ὅταν
νοιῶθω δεμένα τά χέρια μου καί μπορῶ νά τά ξεδέσω νά κτυπήσω νά τό κάμω;

Διδάσκαλος: "Ὀχι.

Γήϊνος Διδάσκαλος: Καρμικῶς ξέρω ὅτι Γιατί νά μήν φύγουν τό συντομώτερον
ἀπό ἐδῶ καί μετά ἐμεῖς ἄς κατακούσωμεν μόνοι μας τό κέρμα μας Πατήρ Γιοχανάν. Ξέ-
ρω τί γίνεται δέν θά ἀποκαλύψω τί βλέπω καί τί γνωρίζω, τέσ ἀτιμίες μας τέσ ξέρο-
μεν τοὺς μὀλωπές μας τοὺς -ξεύρω, ὅμως δώστέ μας καιρόν νά τοὺς ἐπουλώσωμεν, ἀφοῦ
φύγουν αὐτοί. Νά δράσω Πατήρ Γιοχανάν. Ὅπως μοῦ ἔδωσες τήν ἄδειαν νά μήν χαθῆ
μιὰ πῶλις καί νά ἐπιδράσω πάνω στά μυαλά ὠρισμένων ἀνθρώπων, μπορῶ νά δράσω πιό
πολύ τώρα. Νά φέρω σύγχυσιν εἰς τήν Τουρκίαν τήν ἴδιαν, νά κτυπήσω καί ἄλλα προ-
σῶπα ποῦ εἶναι θπεύθυνοι.

Μόνον στρέφοντας τό κακόν τό δίκόν τους ἐναντίον τους ἔχεις δικαίωμα,
δέν θά δημιουργήσης τίποτε. Αὐτή εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ Πατήρ Γιοχανάν. Μπορῶ νά
δημιουργήσω ὅτι θέλω μεταχειριζόμενος τήν δικήν τους κακίαν ὡς ὄπλον ἐναντίον τους,
καί τῶν Ἀμερικανῶν καί τῶν Τούρκων καί ὁποιοῦδήποτε ἄλλου θεωρεῖται ἐχθρός μας
ἐν πνεύματι λέγει ἀγάπης χάριν ἀμύνης ὄχι ἐπιθέσεως, ἀλλά ὄχι ὑπερμέτρως.

Εὐχαριστῶ Πατήρ Γιοχανάν ἐκατάλαβα θά σέ συμβουλευόμαι.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΑ πάντοτε".